

MRUGAŁA (1) *sb m*

N pl mrugałowie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, który często znacząco mruga; tu oszust, krętacz:

Wyrażenie: »mruwała nieszczery«: Nań [na propornika] pátrzą/ zá nim idą Cygáni y zdraycy/ Ofsuítowie y łgarze/ zboyicy/ świętokraycy: Obłudni ludzie wśzyficy/ niepewni frántowie/ Mrugałowie niełzczerzy/ y Sykofántowie. KlonWor 28.

Synonimy: frant, łgarz, sykofanta, szalbierz.

TG